

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: L. M.**, nar. „X“, bytem „X“, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.12.2014, č.j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou, jež byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem osobně doručena dne 18.3.2015, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30.12.2014, č.j. „X“, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.9.2014, č.j. „X“, kterým bylo rozhodnuto, že žalobci od 8.7.2014 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 5.9.2014 již žalobce není invalidní pro invaliditu prvního stupně, s tím, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a to v dosavadní výši.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu **podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná zaslala kopii žalobou napadeného rozhodnutí a doručenkou, z níž soud zjistil, že vzhledem k tomu, že žalobce nebyl při doručování zásilky obsahující žalobou napadeného rozhodnutí zastižen v místě svého bydliště, byla mu proto na tomto místě zanechána výzva k vyzvednutí této zásilky s tím, že u držitele poštovní licence je připravena k vyzvednutí ode dne **5.1.2015**. Z doručenky dále vyplývá, že zásilka byla dne 19.1.2015 vložena do schránky.

Dle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), platí, že *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*. Vzhledem k tomu, že zásilka obsahující rozhodnutí žalované byla u držitele poštovní licence uložena dne 5.1.2015, přičemž žalobce si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne jejího uložení nevyzvedl, je třeba poslední den této lhůty, což je čtvrtek 15.1.2015, pokládat za den, kdy byla předmětná zásilka doručena žalobci. Tento den, tj. **15.1.2015**, je pak zapotřebí považovat za den oznámení rozhodnutí žalované ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí čtvrtek **15.1.2015** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ustanovení § 40 odst. 3 s.ř.s. v pondělí **16.3.2015**.

Vzhledem k tomu, že předmětná žaloba byla soudu osobně doručena až dne **18.3.2015**, ačkoliv posledním dnem pro podání žaloby bylo pondělí **16.3.2015**, přičemž tato lhůta mohla být zachována tehdy, pokud by v tento den podání obsahující žalobu bylo předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, což se však nestalo, proto soud nezbylo, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pro úplnost soud dodává, že s ohledem na odmítnutí žaloby pro opožděnost nerozhodoval o návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 11. listopadu 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová